

En kristen teologi - eller filosofi - på grundval av den ursprungliga judiska religionen

Sammanställd i samband med ANTICA NAMUR 2021

*La Danse - Charles Samuel (1862 - 1935), Ecole belge 1913
köpt från: Fr. Janssens van der Maelen, Bryssel 2020*

Med två bilagor: s. 2 om den ursprungliga judiska religionen och s. 12 om hur unga människor och särskilt flickor med sin anlag för hög moral skickas - kulturellt - i fel riktning.

Observera: Konceptet är i första hand avsett för ungdomar. Och för dem måste jag gå in i detalj och skriva allting väldigt tydligt, för om jag inte gör det kommer de att göra fel igen!

Den ursprungliga judiska religionen är den tidlösa upplysta religionen par excellence Jesus hade stött på ett uppenbart förfall här.

Det är helt klart att ett sådant missbruk, som husbyggaren Jesus hade mött, faktiskt inte alls var tillåtet, särskilt inte i den judiska religionen! För just den judiska religionen är ändå den enda religionen som här har värdeuppfattningar i synnerhet också för kvinnans situation som är absolut positiva och som ingen annan religion har att erbjuda!

Den judiska religionen var dock ursprungligen inte alls en religion, utan en mycket upplyst och human inställning till livet, även i vår moderna bemärkelse. Jag hänvisar också till epilogen. Allt blev en typisk religion först när livshållningen glömdes bort eller undertrycktes, förmodligen för att de som snart fick bestämma hade mer fördelar på det sättet (vilket händer i alla religioner någon gång). **Hur som helst är den ursprungliga judiska religionen** (eller bara inställningen till livet) **den enda religionen** (för att använda termen "religion" här i alla fall):

- **Som handlar om sann monogami.** Det som avses är den monogami som inte är påtvingad, utan som sker och eftersträvas helt frivilligt och med glädje och som inte heller bara lever efter äktenskapet, utan den monogami som också är verkligt äkta, att det bara finns en enda sexpartner i hela livet (utom vid änkestånd). Det betyder alltså att det inte bara handlar om att leva i denna monogami, utan också om att förbereda sig genom att avstå från drifter före äktenskapet. Därför måste monogamins moral kunna göras tillräckligt attraktiv för att vara önskvärd för unga människor.
- Och om denna monogami verkligen levandegörs i allmänhet, förverkligas också visionen om en harmoni mellan människor utan rädsla och i en obehindrad mänsklighet, **som konkretiseras genom nakenhetens paradisiska utopi.** Bibelns paradisberättelse är därmed aldrig och kommer aldrig att betraktas som en historisk händelse (precis som andra tidiga berättelser, t.ex. skapelseberättelsen, inte är det). Den ansågs definitivt aldrig vara "bokstavlig" av författarna som skrev den för kanske 3000 år sedan, så som den lärdes ut till oss i våra barns religionskurser förr i tiden och så som vissa sekter fortfarande ser och lär ut den idag. Snarare är det en berättelse mot prostitution i fruktbarhetskulter för att hedra de gudar som var vanliga vid den tid då berättelsen skrevs (se s. 50) - en sådan fruktbarhetsgud ligger alltså bakom ormen st. "Tillbedjan" genom sexuellt umgänge innebär naturligtvis också ett brott mot utopin om sann monogami, och följden av detta är "kroppsdelar som döljer skam" (förkortat KTVS). Detta innebär också att Adam och Eva-berättelsen säger att när utopin om sann monogami väl förverkligats blir denna skam onödig.

Tron på Gud är ganska sekundär i detta sammanhang. För en gud konstruerades i princip bara för att ha en auktoritet för det egna folket bakom idén om monogami, och för att ha ett argument mot de andra gudar som dessa små mänskliga kulturer förmodligen var tvungna att dyrka.

- Den judiska religionen är framför allt den enda religion där kvinnan **också har rätt att uppleva orgasm**. För att verklig monogami verkligen ska fungera är det naturligtvis viktigt att kvinnan också får tillfredsställelse i sexuella frågor, dvs. att hon också får orgasm. Detta betyder inte orgasm, som psykologen Wilhelm Reich ser det, som kan uppnås med alla möjliga tekniska knep, utan snarare en orgasm som uppstår nästan spontant ur harmonin eller också ur samhörigheten mellan två människors själar, dvs. endast med de lättaste beröringar och framför allt utan penetration, i princip även fullt påklädd. (Observera: Denna orgasm bör också vara ett mål för första gången i dag, eftersom minst två tredjedelar av alla kvinnor enligt tidningen DIE WELT aldrig får orgasm!)

Om inte detta är en stor religion, som på den tiden skapades mot omänskliga religioner och som idag skulle ha det som krävs för att övervinna alla andra religioner, som i slutändan ofta nog bara är odlingar av genomlidna trauman i kombination med folklöre och vidskepelse (till vilka sedan kommer affärsintressen och maktstrukturer och behovet av att avgränsa sig från andra)! Jag får dock intrycket att vanligtvis har inte ens judar en aning om detta.

Problemet vid Jesu tid var att denna judiska "ursprungsreligion" redan vid hans tid var helt uppenbart "begravd" eller åtminstone i stor utsträckning fallit i glömska och därför brydde sig ingen av de myndigheter som hade ordet vid den tiden längre om den. Den judiska religionen var i stort sett frusen i en kult- och sexuella övergrepp hade nästan blivit normen. Så denne husbyggare eller entreprenör Jesus (för "entreprenör" se nästa punkt) måste ha kommit över detta och sett en skriande diskrepans mellan den judiska religionens påståenden och verklighet och försökt väcka den ursprungliga religionen till liv igen. Han måste ha gått hem hos sina vanliga kamrater, men det måste ha funnits många andra som inte alls var intresserade av just detta.

Hur som helst, med min kunskap som teolog och efter 30 års yrkeserfarenhet som lärare har jag försökt att kombinera idealen i den gamla judiska utopin till ett positivt koncept i detta arbete här, så att de är tillgängliga för unga människor. För unga människor har fortfarande ideal om en sådan utopi och skulle vilja leva dem, om de bara visste hur man gör.

Och jag tror att jag inte är så dålig här, se den andra delen av detta nummer! Men tyvärr var allting ännu inte fullt utvecklat när jag var lärare.

Gud skriver också rakt på krokiga linjer: Genom trosmotståndare till den riktiga Jesus.

Teologi och trospraxis efter den riktige Jesus: Den riktige Jesus var förmodligen mer av en typisk undersökande journalist (som vi skulle säga idag) - och var tvungen att dö för det. Efteråt blev han så att säga fullständigt förfalskad av sina motståndare.

Det finns en hel del kritiker av både kyrkorna och den kristna tron i allmänhet som säger att hela den kristna religionen är tom fantasi, att den är mer eller mindre fiktiv, att den i grunden är lögn och bedrägeri.

Denna kritik studsar uppenbarligen av på teologer och andra företrädare för kyrkorna i stor utsträckning eller till och med i största möjliga utsträckning - de tycks ofta inte lägga märke till den och därför bryr de sig inte heller om den. De fortsätter som om allt som de forskar om och förkunnar står på fast grund.

Men jag tror att det bland dessa kritiker av kristen religion och kyrka finns ganska seriösa vetenskapsmän som definitivt bör tas på allvar. Är det inte kanske till och med förenligt med en god tro på Gud att lita på att det kommer att leda till något positivt för vår tro och därmed också för kyrkan om vi engagerar oss i sådana kritiker som måste tas på allvar?

Jag tänker här särskilt på tre av dem:

1. Karlheinz Deschner (1924-2014), som trots allt studerade teologi, filo-sofi, litteratur och historia - och även doktorerade. I sin bok "Der gefälschte Glaube - die wahren Hintergründe der kirchlichen Lehren" (Den falska tron - den sanna bakgrunden till kyrkans läror) beskriver han (liksom andra för övrigt) att de flesta av trons innehåll är plagiat från gamla icke-kristna religioner, såsom jungfrufödsel eller avel genom en gudomlig fader, Guds sonskap, Guds sons förlösande funktion, mirakel, till och med en guds korsfästelse, uppståndelsen av de döda och uppståndelsen, kultfirandet med bröd och vin.

Och här är tre bilder som visar att de viktigaste kristna "trossanningarna" är plagiat från andra religioner:

Mosaiken "Europa med Zeus klädd som tjur" finns på Nationalmuseet i Neapel. Jag behöver inte skriva ut en bild av den parallella berättelsen i Nya testamentet om "Marias tillkännagivande".

Isis i form av en fågel vid uppvaknandet av Osiris, som hade dött i kampen mot ondskan och sedan tillbringat tre dagar med att besöka de dödas själar i underjorden - en relief i Sethos I:s dödstempel i Abydos (Egypten) - så berättelsen om Jesu uppståndelse är inte ny.

Reliefen av kejsar Antoninus Pius och hans hustru Faustina vid deras himmelfärd finns i Vatikanmuseerna (jag fotograferade gipsavgjutningen i det romersk-germanska museet i Mainz). Du är säkert bekant med målningar av Jesu upptagande och ännu mer av Maria.

2. den danske indologen Christian Lindtner (1949 - 2020) med sina yrkeskunskaper i grekiska och latin samt i de gamla indiska språken sanskrit och pali. I sin bok "Secrets of Jesus Christ" beskriver Lindtner hur Nya testamentet uppenbarligen till stor del är ett plagiat från gamla indiska buddhistiska texter - "uppsnickrat" med "tillägg" från de mytologier som är typiska i västvärlden och även från judendomen. Lindtner förklarar detta med att buddhistiska munkar ville skapa en buddhism för västvärlden, men de var bara intresserade av den buddhistiska filosofin och byggde därför in denna buddhism i en (extern) "ram" som var vanlig i västvärlden. Den "buddhistiska hjälten" i buddhismen för västvärlden är därför en Jesus som uppfunnits av buddhisterna, och på så sätt kommer Lindtner fram till kvintessensen "Jesus är Buddha". Mer om Christian Lindtner på <https://unser-mittleuropa.com/in->

memoriam-dr-phil-christian-lindtner-1949-2020/ (eller enklare att söka på Google: "Christian Lindtner" och "Unser Mitteleuropa").

3. den judisk-engelska Talmudforskaren Hyam Maccoby (1924-2004), som senast var professor vid Centre for Jewish Studies vid Leeds University. I sin bok "The Mythmaker" tar Maccoby sig an denna "nykomling" Paulus - och beskriver bland annat hur han överförde de "berättelser" och riter som han kände till från sin barndom i Tarsus, ett huvudcentrum för den ibland blodiga Attis- och Adoniskulten, till Jesus och på så sätt skapade en helt ny religion som inte har något eller åtminstone inte mycket att göra med den riktiga Jesus. Så precis som Lindtner säger "Jesus är Buddha" skulle Maccoby säga - löst baserat på Paulus - "Jesus är Attis".

Vad dessa tre kritiska forskare har upptäckt skulle faktiskt vara dödsstöten för vår kristna tro. Den kretsar trots allt kring de viktigaste lärorna som utgör vår tro.

Men det är inte slutet på dagen!

Den avgörande ledtråden om vad Jesus var och vad han engagerade sig för och varför han dödades så grymt fick jag överraskande nog av en granne, en bonde, i Knolleburekaff ("sockerbetsbyn") väster om Köln (de odlar ännu mer än sockerbetor) där jag bor. En gång hade han hyrt ut en av sina lägenheter i det ombyggda "stenbrottet" på fältet till en hallick, en professionell person i demimondes, och han hade haft ett samtal med honom om hans "affärsområde". När han någon gång pratade med mig kom vi fram till att den berömda berättelsen om Jesus som räddar en syndare från stening i Johannesevangeliet helt klart är en berättelse om ett straff från demimonde. För när händer det någonsin att en kvinna ertappas på bar gärning med att "göra en sådan sak" - och att det finns två "fångstmän" som sedan springer direkt till domstolen, med vetskap om att detta innebär dödsstraff för den fångade kvinnan? Det händer ändå aldrig, såvida inte något medvetet arrangeras här. Jesus visste säkert allt detta. För han var - förmodligen på grund av sitt tidigare arbete som husbyggare i en familjekoncern i hela regionen - också vän med prostituerade och skatteindrivare (eller snarare skatteindrivare) och hade säkert också talat med dem om deras problem. Och därifrån hade han till exempel lärt sig hur kvinnor utpressades till prostitution - i enlighet med "två vittnesmålsförfarandet" i berättelsen om den vackra Susanna i bilagan till Daniels bok: "Antingen har du sex med oss (vilket på den tiden innebar att du började prostituera dig) eller, om du vägrar, kommer vi att anmäla dig till domstolen och säga att vi tog dig på bar gärning med en ung man, men att han flydde, och att du kommer att avrättas". En attraktiv kvinna hade alltså bara valet mellan prostitution eller döden mot sådana män - ingen chans. När det gäller syndaren i Johannesevangeliet var situationen uppenbarligen något annorlunda: hon var säkert prostituerad och hade på något sätt brutit mot reglerna för sitt "yrke" - vi vet inte vad det var, men det är

inte viktigt - och skulle nu straffas för det. Kanske hade hon dolt sina korrekta inkomster och inte levererat dem på rätt sätt? Kanske hade hon också hört talas om Jesu tal och ville lämna sitt yrke? Hennes "beskyddare" (eller hallickar) hade ordnat så att hon blev påkommen med sex med en friare (det var en arrangerad historia, så friaren kunde fly oigenkännligt) och borde därför straffas - särskilt som en varning för "beskyddarnas andra kvinnor" så att de inte skulle göra samma sak ...

Om jag tolkar målningen "Jesus och syndaren" rätt, hade målaren Lukas Cranach den äldre (1472-1553) samma syn på berättelsen i Johannesevangeliet som jag, nämligen att det är en kriminalhistoria. Jag tror inte att man kan måla det tydligare om man tror att de blivande knarkarna

är brottslingar, de ser åtminstone inte ut som stelnade moralister. Och de två "kloka äldre herrarna" längst bak till höger är de typiska högtravande teologerna och filosoferna (och förmodligen också de flesta journalister) som alltid bara ser ytan och inte (vill) veta vad som egentligen pågår. På så sätt kan brottslingarna fortsätta att göra vad de vill och hur de vill. En fascinerande bild! Jag vet redan varför jag lät måla den här i Vietnam!

Jesus hade bevittnat detta brutala beteende och fördömt det i offentliga tal: "Mot synden, mot hycklarna, för kärleken". Han hade alltså tagit sig an den uppenbart mycket mäktiga demimonde, vi skulle säga "maffian" idag. Så han var tvungen att dö för det.

Jesus var alltså inte en religionsstiftare som NT beskriver honom, utan något som liknar en undersökande journalist som de undersökande journalisterna Peter R. de Vries (Nederländerna), Ján Kuciak och hans brud Martina Kusnirova (Slovakien), Daphne Caruana Galizia (Malta) och Jamal Khashoggi (Saudiarabien) i vår tid. Han hade alltså fått reda på de kriminella intrigen i samband med prostitution och pengar (maffians typiska affärsområden,

myndigheternas funktionärer deltog eller tittade åt andra hållet) "på plats" och sedan, i avsaknad av dagens vanliga medier, offentliggjort detta i offentliga tal - som senare blev mer eller mindre fromma predikningar, som inte skadade någon.

Och hur kom detta "plagiat av Nya testamentet" till stånd? Saken är egentligen ganska enkel, när man väl har fått en uppfattning om den halv värld som Jesus hade åtagit sig att bekämpa. I och med Jesu död hade Jesu idéer naturligtvis inte heller dött, han hade talat offentligt tillräckligt länge och därför hade han också fått anhängare. Och efter hans död började några av dem fortsätta i hans anda. Jesu motståndare gillade inte alls detta. Men hur skulle de göra för att effektivt "avväpna" Jesu oro? Vi känner till ett liknande problem i dag när det gäller radering av filer på hårddiskar i datorer. Om du raderar dem genom att klicka på funktionen "radera" finns innehållet naturligtvis kvar, men du kan inte längre hitta det. Men det finns program för att hitta dem igen. Något raderas först när det innehåll som ska raderas skrivs över med nytt innehåll. Och det var så det var med Jesu engagemang - det är därför som det skrevs över med ett "nytt innehåll" - det vill säga med ett koncept från alla dessa plagiat från andra religioner som vi idag känner till som "Nya testamentet". Nya testamentet är alltså inte en reklam- och uppbyggnadsskrift FÖR den verkliga Jesus, utan en genialisk avledningsmanöver MOT den verkliga Jesus och hans sak - med tidens medel, som det fanns dessa plagiat av gudarnas berättelser och buddhismen.

Och denne "missbrukare" Paulus spelade uppenbarligen en ledande roll i denna strykning och omskrivning, eftersom han hade kommit på idén att göra Jesu död på korset till en offerdöd som han själv ville ha - för att frälsa mänskligheten från vad som helst....

Det betyder också att de tre kritiker av vår religion som nämndes i början av denna artikel har helt rätt i sin kritik - bara lösningen på problemet kan se något annorlunda ut än vad de har föreställt sig.

Mer information om detta och framför allt om vad upptäckten av den riktiga Jesus betyder för oss i dag finns på internet under "Jesus ideology" på webbplatsen www.michael-preuschoff.de - även på flera språk (översatt med det bästa översättningsprogrammet för närvarande www.deepl.com).

Men jag kan redan höra kritikerna säga: Om vi antar att syndberättelsen från Johannes 8 verkligen är en straffberättelse från halva världen, så är den därför en indikation på den riktiga Jesus. Men hur kan man kasta hela den traditionella teologin överbord på grundval av ett enda bevis? Till detta kan jag bara anmärka att man i ett oklart fall mycket väl kan rekonstruera ett fall perfekt utifrån en enda bra indicie! Och fallet Jesus är verkligen ytterst oklart - ingen vet till exempel vem som skrev Nya testamentet (det var i alla fall inte

Jesu lärjungar eller andra som hade upplevt Jesus personligen), varför det skrevs och hur det lyckades nå ut "bland folket".

Och framför allt: Med en återgång till den riktiga Jesu engagemang - dvs. till en "Jesus-ideologi" - skulle vår religion naturligtvis se helt annorlunda ut, den skulle inte längre vara en religion av präster och lärda, en religion av dogmer och tro, och därmed också en religion av makt och dominans, vars främsta mål är förlåtelse och försäkran om ett liv efter döden, utan en mycket etisk inställning till livet med rimliga spelregler. Och dessa rimliga regler skulle vara sådana att alla skulle kunna acceptera dem, särskilt när det gäller sexualmoral. De måste dock lära sig detta från barnsben. Med "alla" menar jag också muslimerna - enligt min erfarenhet som lärare är det just deras flickor som är mest intresserade. Vi kan ändå inte nå de "gamla" - men vi kan nå ungdomarna! Naturligtvis är det svårt för oss att nå dem i allmänhet, men om vi vinner våra unga kristna människor, så kommer ordet att spridas - och särskilt i vår internetålder - även bland muslimska ungdomar!

Och här är något från dagens verklighet: hur kvinnor och flickor verkligen kan uppgraderas i stället för en rent idiotisk genusifiering av språket.

Det har faktiskt sagts tillräckligt om problemet med könstillhörighet under tiden: yyy Denna omformning är en fullständigt meningslös och helt överflödig och ofta till och med löjlig förvanskning av det tyska språket. Det är meningen att det ska leda till (som det magiska ordet abrakadabra) mer jämställdhet och därmed till en ytterligare uppgradering av kvinnor. Men erfarenheten visar att detta helt enkelt inte fungerar med ett sådant "magiskt ordspråk", ett språk kan helt enkelt inte åstadkomma en sådan uppgradering - eftersom det alltid är tvärtom: en förändrad verklighet orsakar - om det överhuvudtaget är nödvändigt - en förändring av språket. Därför måste vi se till att förändra verkligheten på ett annat sätt!

Och med gendering drivs ännu en gång en ny gris genom byn - med målet att se till att allt förblir som vanligt när det gäller vad som är viktigt och vad som måste ändras! Och det är förmodligen så det är i andra länder också - med vilka "andra sossar" som helst som i själva verket är ineffektiva för en verklig uppgradering av kvinnor.

Vad jag menar uttrycks kanske bäst genom ett samtal som jag hade med en elevs mamma relativt snart efter att jag började min "karriär" som lärare vid en yrkesskola vid ett föräldramöte: För många år sedan hade hon frågat mig vid ett föräldramöte om syftet med min religionsundervisning. Jag svarade ganska lättvindigt: "Flickorna är alla lite schizofrena. Hon: "???????" Jag: "Jo, de är panikslagna inför det harmlösa och paradisiska, där de också skulle kunna hämta nyttig kunskap om människans natur och inspirera män som vill vara okej med en vacker moral, nämligen "naken på stranden". Men det

problematiska, nämligen sex med alltför ofta tivelaktiga partners, som ibland också orsakar dem livslånga trauman, det är vad de vill ha och gör." "Och vad vill du göra nu?", frågade mamman. Jag: "Att tjejerna gör varann." Mamman: "Om du kan göra det är du bra!"

Ja, vad är det egentligen som händer här?

Saken är den att vi människor av naturen är mycket moraliska varelser, särskilt när det gäller sexuella frågor - och det från vår ungdom och framåt, särskilt flickorna. Och eftersom de inte lär sig någon uttalad moral - de har fått sina hjärnor av naturen för att göra det också - antar de den moral som är vanlig i samhället, och det är pseudomoralen av fientlighet mot kroppen, så de lär sig från barnsben att skämmas för sina kroppar. För särskilt de delar som skiljer dem från det motsatta könet är uppenbarligen något som man helst inte vill visa för andra, vilket innebär att de måste vara något ont. För just de delar som skiljer dem från det motsatta könet är uppenbarligen något som man helst inte vill visa för andra, dvs. de måste därför vara något ont.

Därför skammen! Men livet går vidare - och någon gång blir det motsatta könet också intressant. Det skulle faktiskt räcka för unga människor, som alltid befinner sig i en slags "uppvaktningsfas" för att hitta den rätta partnern för dem, att se och visa - med andra ord ett helt ofarligt spel för att lära känna varandra. Men det är inte möjligt - ett sådant ofarligt beteende är omöjligt genom utbildning till kroppsfientlig fientlighet eller till och med skam. För befrielsen från skam skulle vara en sedvänja för prostituerade - och man är inte prostituerad och vill inte bli det. För det skulle strida mot den höga moralen ...

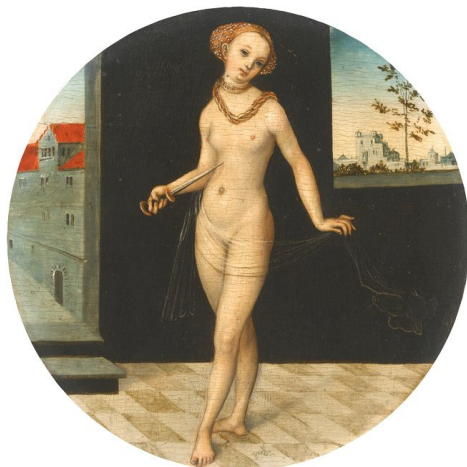
Vad ska man då göra? Eftersom samlag ändå måste ske en dag och eftersom det, som alla säger, inte fungerar så bra för alla, säger flickorna till sig själva: "Då gör vi det! Samlag är trots allt en del av det sexuella självbestämmandet och ett tecken på framgångsrik frigörelse. Och alla talar om att det är helt normalt och att det till och med måste vara det - även som ett tecken på att man är normal och frisk". Så de börjar med det - och ofta med partners som faktiskt är olämpliga, vilket var ämnet under samtalet med mamman.

Men denna förvrängning av moralen, av vad som egentligen är ofarligt skoj och något helt naturligt (om det bara görs på rätt sätt) och vad som inte är så ofarligt, och vad som bör eller inte bör göras av unga människor, beroende på situationen, vänder upp och ner på sexualmoralen i våra civilisationer. På Jesu tid avledde man flickor och unga kvinnor med hög brottslig energi från sin naturligt höga moral genom rent kriminella metoder - idag programmeras de till likgiltighet och brist på empati genom manipulation till en pseudomoral.

Att ställa något till rätta här - med början hos ungdomarna - och att engagera sig, det skulle vara vår religions uppgift - enligt Jesus-ideologin. Detta skulle leda till ett framgångsrikt sexuellt självbestämmande och även till verklig

frigörelse, särskilt för flickor och därmed för kvinnor senare i livet - om de å ena sidan övervinner kroppens fientlighet och å andra sidan bara har samlag där det hör hemma av naturen, nämligen i familjen (eftersom barn kan födas under processen - och barn hör hemma i en familj)!

Och när det gäller skam kommer den bara från att vi inte lever vår naturliga moral - som är monogam. Och om vi skulle leva enligt denna naturliga moral skulle skammen automatiskt försvinna, så att säga som en mardröm. Vägen till denna naturliga moral går genom att göra flickorna mer listiga i denna mening!

Ett av Lukas Cranach den äldres ideal, som var både målare och humanist, var att moral och nakenhet hör ihop, ja, att sann moral kanske bara är möjlig om den kombineras med nakenhet (förstås bara där det passar). Ett mycket fint exempel på denna kombination är skildringen av den romerska medborgaren Lucretia, även om hennes öde var sorgligt. Hon hade blivit våldtagen och led så mycket av denna fruktansvärda upplevelse, som hon själv var oskyldig till, men som hon inte längre

ville leva med - att hon tog livet av sig. Romarna betraktade henne därför som en symbol för moral. Och det var i denna mening som Lucas Cranach den äldre målade henne.

Men med tanke på denna grandiosa manipulering är också det här med att könsbestämma en perfekt avledningsmanöver. Mer om detta finns på www.michael-preuschoff.de, särskilt i boken "Jesusideology" på nätet.

Michael Preuschoff, diplomerad teol. och pensionerad religionslärare vid en yrkeshögskola, e-post: hpreuschoff@gmx.de

Översatt från tyska med www.deepl.com

VENUSDIENTST

Karin Freiwald – meine Jahre als Hure

Offene Worte
über die Sexarbeit

Mit historischen Streiflichtern
zu »Liebe, Lust und Laster«

Karin Freiwald – links oben wenige Monate vor dem Beginn ihrer Sexarbeit, rechts oben ihr »Werbefoto« im Clubbordell.
Links: im ersten Jahr als Prostituierte.

In ihrer autobiographischen Erzählung schildert Karin Freiwald mit beachtlichem Bekennermut den Werdegang zur Hure und erinnert sich an die eindrucksvollsten Erlebnisse und Erfahrungen während der Zeit als Sexarbeiterin. Sie ermöglicht den Lesern einen tiefen Blick in die eigentümliche Welt der Prostitution.

Jag fick kännedom om boken "Venusdienst - Karin Freiwald - Meine Jahre als Hure" (Venus Service - Mina år som hora) av en vän när den fanns på Internet. När jag läste den stötte jag av

en ren slump på ett avsnitt (sidorna 34 och 35) som citerar min webbplats:

På en webbplats (www.basisreligion.de) hittade jag nyligen en argumentation om bimbos, som mycket träffande beskriver rötterna till ett visst beteende: "Innan vi rynkar på näsan åt en sådan förment omoralisk flicka bör vi dock göra oss medvetna om vem som egentligen är omoralisk här. Hur har en sådan flicka klarat sig i det förflutna? Har hon inte fått lära sig en slavmoral med alla möjliga tabun och rädsor sedan barnsben, vilket har uppmuntrat hennes dumhet och naivitet? Fick han inte alltid tro att skam var den främsta moralen, och var det inte detta som ledde honom i fel riktning och gjorde honom ganska nyfiken på mer?" (Anmärkning: Jag har sedan dess kommit att föredra en annan argumentation, som jag hoppas är mer lockande).

Jag tror att jag med rätta kan vara stolt över att en prostituerad, en kvinna i branschen så att säga, håller med mig (dvs. en teolog!) om att unga människor skickas i fel riktning med sin benägenhet till hög (sexuell) moral. De övergrepp som det talas så mycket om i dag är säkert mycket allvarliga, men jag tror att de bara är toppen av ett isberg: Vi har helt enkelt inte ett moralvänligt kulturellt klimat - och religionerna har en stor del av skulden för detta! För redan från barndomen lär sig människor - särskilt genom religionerna - ingen verklig moral, utan bara en illusorisk moral, nämligen skammens moral (eller också en fientlighet mot kroppen). En verklig moral, särskilt hos unga människor, särskilt hos flickor som ännu inte har någon "sexuell erfarenhet", som visserligen har en viss nyfikenhet, men inte (ännu) något tvång att upprepa den, måste komma från medvetandet och inte från badträkten eller bikinin. Men det är just denna typ av medvetande som religionerna inte är intresserade av. Och varken religionerna eller någon annan forskar om detta, trots att det är just här man kan göra något!